

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm VII. Licèt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

secundum Gl. communiter hic receptam, ver. secus. Quod si simul constituti sunt, tunc ve. simpliciter, vel in solidum: Si simpliciter, ambo admitti debent, & unus sine altero nihil efficere poterit. Quod idem de iudicibus simul delegatis habetur in c. causam, 16. de offic. delegati, c. prudentiam, 21. eod. tit. Sin vero uterque in solidum, id est, ut singuli seorsim item prosequi possint, tunc uno per litis contestationem causam praoccupante, alter omnino exclusus est. Praterquam si in mandato contineatur clausula, qua huic praoccupationi vnius, & exclusioni alterius derogatum sit. Hec enim clausula licet efficiere nequeat, ut dum is, qui prior item contestatus fuit, iudicium prosequi vult, & potest, se alter immisceat (cum in bono publico, & litium expeditioni aduersetur) tamen id saltem operatur, ut si ille qui praoccupauit, impeditus sit, aut causam prosequi nolit, in hoc eventu alter suscipere non prohibetur, dummodo ille neminem in locum suum substituerit, sicuti in textu dicitur. Ita explicat Gl. hic ver. occupantis, ubi regulam allegat: Si quod ago, non valet in totum, valebit ea parte ac modo, quo valere potest.

Quæres: Quare iudicibus duobus in solidum delegatis, si qui praoccupauit, procedere nolit, aut impeditus sit, alter succedere potest, et si id in commissione expressum non fuerit, iuxta c. cum plures, 8. de offic. delegati, in 6. Duobus autem constitutis procuratoribus, uno praoccupante, alter penitus exclusus censemur, nisi huic exclusioni per clausulam derogetur. Respondeo: Quia iudices in solidum delegati ab ipsa lege, seu canone communionem quandam habere censemur, ob velociem causarum seu litium expeditionem, sicut dictum fuit in cit. c. cum plures. At vero Procuratores in solidum constituti à iure communionem non habent: (cum pluralitas Procuratorum negotij expeditionem potius impediatur) quare eam ab homine accipere debent.

* * *

S. Cæterum.

Siis, qui praoccupauerat, ac postea celatauerat, propter impedimentum, eo sublato causam resumere velit, admitti non debet: nisi & alter, qui causam suscepit, impeditus tunc reperiatur.

S. Sanè.

Sin causis spiritualibus, quæ celeriorem expeditionem postulant, videlicet electionum, postulationum, prouisionum, duo Procuratores non in solidum dati sunt, iudex, quem magis idoneum censuerit, eligere potest: ne alioquin propter eorum concursum negotia intricari contingat. Neque alter Procurator admitti amplius debet, nisi, qui praoccupauerat, causam prosequi nolit, aut non posset.

CAPITVLVM VII.

Licet.

P AR A P H R A S I S.

Titius absens misit mandatum procuratori um ad Caum, is suscipere recusavit: postea vero mutata voluntate suscepit. Quare ritur, an id fieri potuerit. Affirmat Bonifacius VIII. Dummodo ille, qui Procuratorem constituit, in eadem perseverarit voluntate.

S Y M M A R I V M.

1. *Procurator non cogitur suscipere officium procriptionis; suscepit vero ex qui cogitur; vel mature re adhuc integrata, ei renunciare.*
2. *In mandato & alijs contractibus, qui mutuo consensu perficiuntur, licet alter dissenserit, si tamen postea consentiat, ratus est contractus, modo alter in prima voluntate perseveraverit.*
3. *Idem est in actu electionis, & collatione beneficij.*

NO T A N D V M I. Procurator non cogitur suscipere officium procriptionis, l. filius-

I. filiusam 8. §. Inuitus, ff. eod. I. inuitus, 17. C. eod. Posteaquam vero suscepit, exequi cogitur, vel mature renuntiare, dum res integra est, iuxta §. mandatum, Inst. de mandato, & I. si mandauero, 22. §. vlt. ff. mandati.

Cæterum posteaquam Procurator Rei satisfidit de soltuendo iudicato; vel si ipse reus loco Procuratoris scientis satisfidit, tum renuntiare prourationem; absque iusta & vr gente causa, seu impedimento non permittitur, mutus, 43. §. Qui non cogitur, ff. eod. & Clem. i. eod. tit. Vide Gl. in ead. Clem. ver. cogi.

NOTANDVM II. In mandato, & alijs contractibus, qui mutuo consensu perficiuntur, si pactionem offerenti seu contrahere volenti aliquis dissentiat; sed postea consentiat, ratus erit contractus: dummodo ille in eadem manserit voluntate. Ita Gl. margin. hic, & Petrus Ancharanus not. 2. Refert tamen, utrum absens sit, an praesens, qui stipulationem, seu pactionem obtulit. Si enim absens sit, & de dissensu alterius nihil intellexit, nec probabilitate suspiciari possit, presumitur in eadem perseverasse contrahendi voluntate, sicuti indicat Gl. magna hic in fine dicens, quod voluntas semel posita, semper presumitur, nisi contrarium proberetur. Sin vero praesens sit, & dissensum alterius, cui pactionem obtulit, cognoscat; tum si ille penitentia ductus de novo consentire velit, responderet potest, se iam mutasse voluntatem, ita vt contrauctus consistere nequeat, ed quod ad eius constitutionem necessarium sit, vt consensus partium vniuersit, seu eodem tempore concurrant, arg. l. 2. iun. Gl. ver. consentire, ff. de obligat, & actionibus.

Corollarium. Idem eadem ratione docet Gl. fin. communiter recepta de electione. Si videlicet electus, cum ipsi presentatur electio, ei renuntiet, mox vero penitentia ductus acceptet, validam fore acceptancem, dummodo electores voluntatem interim non mutarint; seu quod idem est, renuntiationem electi non acceptarint. Sed & idem in collatione beneficij absenti facta locum ha-

bere, quod dictum est, tradit hic Petr. Ancharanus, ver. opponit.

CAPITVLUM VIII.

Si quem.

S V M M A R I V M.

Dominus constitutus Procuratorem, quia eum abesse oportuit, reuersus ad locum iudicij censeretur revocare Procuratorem, nisi ex circumstantijs contrarium colligatur, vel constitutus sit sub hac forma:

Quoties me abesse contigerit.

Si Titum Procuratorem constitueris sub hac forma, quoties te abesse contigerit, tametsi postea reuersus ipsem et causam tractandam assumas, non ideo Procuratorem revocare censendus es. Quin imo Titus Procuratoris officium iterum assumere poterit, quoties te absentare contigerit.

Sin autem Procuratorem simpliciter constitueris, ac deinde, seu ante, seu post litis contestationem, ad iudicium venias, non ut Procuratori assistas, sed vt ipsem et causam tractes, tum procuratorium ab illo mandatum revocare censeberis: Nisi contrarium expressè protesteris, vel ex conjecturis appareat, quod nolis eum simpliciter amovere. Ut si certum causæ articulum, de quo maiorem ipse cognitionem habes, tractandum tibi assumas; aut si Procurator se ad tempus absenteret, vel infirmus sit, &c. Hanc materiam latius tractat Petr. Ancharanus in c. 2. hoc lib. & tit. Ita distinguens: Vel dominus causæ Procuratorem constituit, quia ipsummet abesse oportuit: tunc si reuersus sit ad locum iudicij, censembitur revocare Procuratorem, vti docent DD. in l. Qui mutuam, 56. §. Non ideo minus, ff. mandati.

Excipe I. Nisi ex circumstantijs contrarium colligatur, vt quia patitur eum omnia agere, sicuti prius, arg. l. item queritur, 13. §. Qui replete, ff. locatis, & videri potest Domin. hic.

Excipe II. Nisi constitutus sit sub ea for-

Hhhh 3 ma,